

Així mateix, el present Reial decret té per objecte regular la concessió directa d'una subvenció a l'Ajuntament de Ripoll mitjançant un conveni de col·laboració subscrit pel Ministeri de Treball i Afers Socials i l'esmentat Ajuntament per a l'execució d'un projecte d'obres d'accessibilitat al barri de Sant Pere.

Article 2. *Procediment de concessió.*

La subvenció regulada en aquest Reial decret té caràcter singular, per la qual cosa s'autoritza la concessió directa d'aquesta subvenció en aplicació del que preveu l'article 22.2.c) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, en relació amb el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de l'esmentada Llei perquè hi concorren raons d'interès públic, social o humanitari.

Article 3. *Beneficiaris.*

Són beneficiaris d'aquesta subvenció, en els termes que estableix aquest Reial decret, els ajuntaments següents: Miranda de Ebro, Vegacervera, Fabero del Bierzo, Camponaraya, Cacabelos, Astorga, Màlaga i Ripoll.

Article 4. *Obligacions.*

Els ajuntaments beneficiaris d'aquesta subvenció estan obligats a condicions i compromisos que adquireixin en els convenis de col·laboració que subscriguin amb el Ministeri de Treball i Afers Socials.

Així mateix, els beneficiaris d'aquestes subvencions estan obligats a:

a) Realitzar l'activitat per a la qual s'ha concedit la subvenció i presentar la justificació corresponent de la forma que preveu l'article 6.

b) Comunicar a la Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat del Ministeri de Treball i Afers Socials la concessió de subvencions de qualsevol ens públic o privat per a la mateixa finalitat.

c) Sotmetre's a la normativa de supervisió, seguiment i control de subvencions, així com facilitar tota la informació requerida pels òrgans competents.

d) Indicar en els fulls, cartells i altra documentació i material utilitzat en el desenvolupament de l'activitat subvencionada que aquesta es fa en col·laboració de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat del Ministeri de Treball i Afers Socials.

e) Els beneficiaris estan subjectes, en tot cas, a les obligacions que imposen l'article 14 i concordants de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, així com al règim de contractació que estableix el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, en els termes en què sigui aplicable.

Article 5. *Finançament.*

L'import total de la subvenció és de 738.000 euros i s'abonen 488.000 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 19.04.231F760 i 250.000 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 19.04.231F761 dels pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2005.

Article 6. *Pagament de les subvencions i règim de justificació.*

La quantia que preveu l'article 5 es distribueix de la manera següent: Miranda de Ebro, 100.000 euros; Vegacervera, 60.000 euros; Fabero del Bierzo, 100.000 euros; Camponaraya, 50.000 euros; Cacabelos, 60.000 euros; Astorga, 18.000 euros; Màlaga, 100.000 euros, i Ripoll, 250.000 euros.

El procediment de pagament de cadascuna de les subvencions s'abona en dues fases. Un primer pagament del 75 per cent de l'import de l'aportació del Ministeri de Treball i Afers Socials i un segon pagament del 25 per cent restant, una vegada s'hagi rebut la documentació justificativa de l'aplicació donada a les subvencions rebudes en concepte de primer pagament.

Cada Ajuntament ha de presentar davant la Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat la documentació justificativa de la inversió, mitjançant certificacions d'obra i factures.

La justificació per part dels beneficiaris de la subvenció del compliment de la finalitat de la subvenció i de l'aplicació material dels fons percebuts s'ha d'ajustar, en tot cas, al que assenyala l'article 30 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 7. *Incompliments.*

És procedent el reintegrament de les quantitats percebudes, així com l'interès de demora des del moment del pagament de la subvenció fins a la data en què s'acordi la procedència del reintegrament en els supòsits que regula l'article 37.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions i, a més, en el supòsit d'incompliment dels termes del conveni i de la seva justificació.

El procediment de reintegrament es regeix pel que estableix l'article 42 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 8. *Règim jurídic aplicable.*

Les subvencions que regula aquest Reial decret es regeixen, a més de pel que estableix aquest Reial decret, pel que preveu la Llei 38/2003, de 17 de novembre, llevat del que afecti els principis de publicitat i concurrència, així com pel que estableixen les altres normes de dret administratiu que siguin aplicables.

Disposició addicional única. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per adoptar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

CAP DE L'ESTAT

21261 LLEI 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. («BOE» 309, de 27-12-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

A Espanya, de la mateixa manera que en altres països desenvolupats, el tabaquisme és la primera causa aïllada de mortalitat i morbiditat evitable. L'evidència científica sobre els riscos que comporta el consum de tabac per a la salut de la població és concloent.

S'estima, segons les dades de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), que el consum de tabac és responsable del 90 per cent de la mortalitat per càncer de pulmó, del 95 per cent de les morts per malaltia pulmonar obstructiva crònica, del 50 per cent de la mortalitat cardiovascular i del 30 per cent de les morts que es produeixen per qualsevol tipus de càncer. A Espanya mor cada any com a conseqüència del consum de tabac un nombre de persones que representa el 16 per cent de totes les morts ocorregudes en la població més gran de trenta-cinc anys. Així mateix, hi ha evidències científiques que el fum del tabac en l'ambient (consum passiu o involuntari de tabac) és causa de mortalitat, malaltia i discapacitat. L'Agència Internacional de Recerca del Càncer de l'OMS ha determinat que l'exposició a l'aire contaminat amb fum del tabac és carcinogènica en els éssers humans.

El consum de tabac, com a factor determinant de diferents patologies i com a causa coneguda de mort i d'importants problemes socio-sanitaris, constitueix un dels principals problemes per a la salut pública; d'aquí, doncs, la necessitat d'implantar mesures dirigides a la seva prevenció, limitar la seva oferta i demanda i regular la seva publicitat, promoció i patrocini.

Aquestes mesures han d'estar en total sintonia amb les actuacions que preveuen l'Estratègia europea per al control del tabaquisme 2002 de la Regió Europea i el Conveni marc de l'OMS per al control del tabac, fet a Ginebra el 21 de maig de 2003 i ratificat per Espanya el 30 de desembre de 2004.

Així mateix, la Unió Europea ha vist amb preocupació el fenomen del tabaquisme, que ha pretès combatre a través de diferents mesures normatives entre les quals destaca l'aprovació de la Directiva 2003/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de publicitat i de patrocini dels productes del tabac, Directiva que, mitjançant aquesta Llei, s'incorpora al nostre ordenament.

La Constitució espanyola reconeix a l'article 43 el dret a la protecció de la salut, i a l'apartat 2 encomana als poders públics l'organització i la tutela de la salut pública mitjançant mesures preventives. Per contribuir a l'efectivitat d'aquest dret, la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, va establir l'obligació de les administracions públiques sanitàries d'orientar les seves actuacions prioritàriament a la promoció de la salut i la prevenció de les malalties, evitar les activitats i productes que, directament o indirectament, puguin tenir conseqüències negatives per a la salut, i regular-ne la publicitat i propaganda comercial.

En l'àmbit de la legislació existent sobre aspectes generals relacionats amb el tabac, cal constatar el seu caràcter dispers i asistemàtic. Així, sense ànim d'exhaustivitat, es poden esmentar el Reial decret 192/1988, de 4 de març, i la seva modificació posterior, feta mitjançant el Reial decret 1293/1999, de 23 de juliol, sobre limitacions en la venda i l'ús del tabac per a la protecció de la salut de la població; el Reial decret 510/1992, de 14 de maig, pel qual es regula l'etiquetatge dels productes del tabac i s'estableixen determinades limitacions en aero-naus comercials; el Reial decret 1185/1994, de 3 de juny,

sobre etiquetatge de productes del tabac diferents dels cigarrets i pel qual es prohibeixen determinats tabacs d'ús oral i s'actualitza el règim sancionador en matèria de tabac; el Reial decret 1079/2002, de 18 d'octubre, pel qual es regulen els continguts màxims de nicotina, quitrà i monòxid de carboni dels cigarrets, l'etiquetatge dels productes del tabac, així com les mesures relatives a ingredients i denominacions dels productes del tabac, i el Reial decret 2198/2004, de 25 de novembre, pel qual es determinen els col·lectius als quals es dirigeixen les polítiques de cohesió als efectes del seu finançament pel Fons de cohesió sanitària durant l'exercici 2004. La legislació vigent aborda igualment la regulació dels aspectes publicitaris del fenomen del tabac, si bé prohibeix únicament la publicitat televisiva. L'actual regulació està continguda bàsicament en les lleis 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, i 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, així com en la Llei 22/1999, de 7 de juny, que modifica l'anterior.

En l'àmbit autonòmic, en funció de les competències estatutàries en matèria de salut pública, des de molt aviat es va sentir la necessitat d'abordar la regulació d'aquestes qüestions; només cal citar, a títol d'exemple, la Llei de la Comunitat Autònoma de Catalunya 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que puguin generar dependència. Avui es pot dir que la pràctica totalitat de les comunitats autònomes ha legislat, bé aprovant normes específiques sobre tabac, com és el cas de Galícia amb el Decret 75/2001, de 22 de març, sobre control sanitari de la publicitat, promoció, subministrament, venda i consum de productes del tabac, i de la Comunitat Foral de Navarra, amb l'aprovació de la Llei foral 6/2003, de 14 de febrer, de prevenció del consum de tabac, de protecció de l'aire respirable i de la promoció de la salut en relació amb el tabac, bé en el marc de regulacions més àmplies, generalment vinculades a fenòmens de drogodependències i altres trastorns addictius, en el cas de la resta de comunitats autònomes: Andalusia, Aragó, Canàries, Cantàbria, Castella-la Manxa, Castella i Lleó, Catalunya, Extremadura, Madrid, Regió de Múrcia, la Rioja, Comunitat Valenciana i País Basc.

Les consideracions exposades fan necessària l'adopció de noves mesures en una doble direcció. D'una banda, les que incideixen sobre el consum i la venda, amb l'augment dels espais sense fum, la limitació de la disponibilitat i accessibilitat als productes del tabac, especialment als més joves, i la garantia que el dret de la població no fumadora a respirar aire no contaminat pel fum del tabac preval sobre el de les persones fumadores. És oportú i necessari introduir noves mesures en la venda i consum de tabac per solucionar les limitacions i deficiències de la legislació existent que el pas del temps, la progressiva evidència científica, la més gran sensibilització i conscienciació social, i la proliferació i diversificació de les estratègies de venda i promoció dels productes del tabac han posat de manifest.

D'altra banda, les mesures relatives a la publicitat i la promoció dels productes del tabac, ja sigui directa o indirecta, i el patrocini de diferents activitats, tenen una provada influència sobre les conductes personals i els hàbits socials, per la qual cosa es converteixen en un element clar d'inducció i afavoriment del seu consum, especialment en l'àmbit infantil i juvenil; per això es fa necessari incidir limitativament en totes les classes i mitjans de publicitat, ja siguin impresos, radiofònics, televisius, electrònics o cinematogràfics.

L'adopció de les mesures proposades també es fa necessària per oferir el suport i la cobertura normativa a les intervencions educatives, preventives i assistencials desenvolupades en el conjunt de l'Estat. També, des d'aquest angle, s'evidencia la necessitat de disposar d'una base jurídica que faciliti l'existència i l'eficàcia d'aquestes intervencions, especialment en la població infantil i juvenil, principal sector de població al qual es dirigeix la regulació dels productes del tabac.

Si bé l'establiment d'espais sense fum és una actuació prioritària de protecció de la salut per a la població en general, ho és en més mesura en el cas dels menors. Es pot assenyalar la importància del paper modèlic dels professionals docents i sanitaris, en la seva tasca educativa, de sensibilització, conscienciació i prevenció, fomentant formes de vida sense tabac.

Amb el mateix objectiu, la prohibició de la publicitat directa i indirecta i el patrocini dels productes del tabac representa una de les principals mesures de protecció, dirigides a la infància i a la joventut, i posa de manifest la responsabilitat de les autoritats públiques, en limitar l'accés i la disponibilitat d'un producte que genera addicció, discapacitat, malaltia i mort.

No es pot desconèixer, d'altra banda, que el fenomen del tabaquisme no es manifesta de la mateixa manera en homes i en dones. S'han advertit clares diferències tant en les causes que indueixen a l'inici del consum, en les mateixes pautes de consum, en el manteniment de l'addicció, en la resposta als tractaments, en la dificultat d'abandonament i en les taxes en la recaiguda, i és evident que l'impacte negatiu és més elevat per a la salut de les dones.

És per això que es fa necessari preveure la perspectiva de gènere en totes i cadascuna de les estratègies que es desenvolupin per fer front al tabaquisme, per tal d'eliminar els factors que propicien una situació desigual d'oportunitats per gaudir de salut, patir discapacitat o morir per causes prevenibles.

D'altra banda, la interacció amb la fisiologia especial de les dones i els processos reproductius els afegeix uns riscos específics. Fa diverses dècades que es coneix que la nicotina i el monòxid de carboni durant l'embaràs són responsables d'una propensió més elevada a l'avortament espontani i a la mortalitat perinatal, així com una reducció de pes en el nou-nat. L'exposició de la dona gestant com a fumadora passiva al fum del tabac present en l'ambient provoca nocivitat sobre el fetus.

Per tot el que s'ha exposat, i tenint en compte la regulació i el rang normatiu de les disposicions esmentades, es fa aconsellable la promulgació d'una norma general que sistematitzi la regulació i el rang de la qual sigui l'adequat a la finalitat pretesa, per a la qual cosa s'ha optat per la forma de llei.

II

La Llei s'articula en cinc capítols, dedicats respectivament a la regulació de les disposicions generals, les limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac, la regulació de la seva publicitat, promoció i patrocini, les mesures de prevenció del tabaquisme, de promoció de la salut i de facilitació de la deshabitació tabàquica, així com el règim de les infraccions i sancions.

El capítol I es consagra a les disposicions generals, delimita l'objecte i aclareix, en forma de definicions, els conceptes fonamentals que conté la Llei.

El capítol II regula les limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac. Quant a les limitacions a la venda i subministrament, la Llei, en perfecta concordança amb la normativa que disciplina el

mercat de tabacs, disposa que la venda i el subministrament al detall de productes del tabac només es pot fer a la xarxa d'expedidores de tabac i timbre o a través de màquines expenedores que tinguin les autoritzacions administratives oportunes, per la qual cosa queda expressament prohibit en qualsevol altre lloc o mitjà.

A més, es prohibeix vendre o lliurar a persones menors de divuit anys productes del tabac, així com qualsevol altre producte que l'imiti i indueixi a fumar. Igualment, es prohibeix la venda de tabac per persones menors de divuit anys. En qualsevol cas, es prohibeix la venda i el subministrament en determinats llocs, com ara centres i dependències de les administracions públiques i entitats de dret públic, centres sanitaris o de serveis socials i les seves dependències, centres docents, centres culturals, centres i instal·lacions esportives, centres d'atenció i oci dels menors d'edat, així com en qualsevol altre lloc, centre o establiment on estigui prohibit el consum.

Quant a les limitacions sobre el consum, la Llei parteix de la distinció entre llocs on s'estableix la prohibició total de fumar i llocs on es prohibeix fumar però es permet l'habilitació de zones per fumar, sempre que es compleixin determinats requisits, com ara una senyalització adequada, la separació física de la resta de les dependències i la dotació de sistemes de ventilació independent.

El capítol III incorpora al nostre ordenament la Directiva 2003/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de publicitat i de patrocini dels productes del tabac.

La Llei no es limita, tanmateix, a la mera transposició de la normativa comunitària, sinó que, a més, regula la prohibició de la distribució gratuïta o promocional de productes, béns o serveis o qualsevol altra actuació l'objectiu o l'efecte directe o indirecte de la qual, principal o secundari, sigui la promoció d'un producte del tabac, així com de la de tota classe de publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans, inclosos els serveis de la societat de la informació, encara que amb determinades excepcions.

Aquest capítol es completa amb normes sobre les denominacions comunes, expressió amb la qual s'identifiquen els noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguin utilitzats per a productes del tabac i, simultàniament, per a altres béns o serveis i que hagin estat comercialitzats o oferts per una mateixa empresa o grup d'empreses abans de l'entrada en vigor de la Llei.

El capítol IV incorpora mesures de prevenció del tabaquisme impulsant accions d'educació per a la salut i d'informació sanitària.

També recull la promoció de programes per a la deshabitació tabàquica a la xarxa assistencial del Sistema Nacional de Salut.

Es crea l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme, així com les mesures de coordinació necessàries en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut per al millor compliment de la Llei.

La Llei es completa amb un precís règim d'infraccions i sancions en el capítol V, en el qual, a més de tipificar les corresponents conductes contràries a la norma i assignar-los el respectiu retret sancionador, se n'identifiquen els responsables, fins i tot en els supòsits d'infraccions comeses per menors, i es delimiten clarament les competències sancionadores.

Totes aquestes mesures, emmarcades en el context de les polítiques de salut pública que les administracions

públiques han de promoure, es poden complementar amb programes de prevenció i control del tabaquisme.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte:

a) Establir, amb caràcter bàsic, les limitacions, sempre que es tracti d'operacions al detall, en la venda, subministrament i consum dels productes del tabac, així com regular la publicitat, la promoció i el patrocini d'aquests productes, per protegir la salut de la població.

b) Promoure els mecanismes necessaris per a la prevenció i el control del tabaquisme.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Productes del tabac: els destinats a ser fumats, inhalats, xuclats o mastegats, que estiguin constituïts, encara que només sigui en part, per tabac.

b) Publicitat: tota forma de comunicació, recomanació o acció comercial l'objectiu o l'efecte directe o indirecte de la qual sigui la promoció d'un producte del tabac o l'ús del tabac, inclosa la publicitat que, sense esmentar directament un producte del tabac, intenti eludir la prohibició de la publicitat utilitzant noms, marques, símbols o altres elements distintius de productes del tabac.

c) Patrocini: qualsevol tipus de contribució, pública o privada, a un esdeveniment, una activitat o un individu l'objectiu o l'efecte directe o indirecte dels quals sigui la promoció d'un producte del tabac o l'ús del tabac.

d) Promoció: tot estímul de la demanda de productes del tabac, com anuncis, publicitat i actes especials, entre d'altres, destinats a atreure l'atenció i suscitar l'interès dels consumidors.

CAPÍTOL II

Limitacions a la venda, subministrament i consum dels productes del tabac

Article 3. *Venda i subministrament dels productes del tabac.*

1. La venda i el subministrament al detall de productes del tabac només es pot fer a la xarxa d'expenedores de tabac i timbre o a través de màquines expenedores, ubicades en establiments que tinguin les autoritzacions administratives oportunes, per a la venda mitjançant màquines, i queda expressament prohibit en qualsevol altre lloc o mitjà.

2. Es prohibeix vendre o lliurar a persones menors de divuit anys productes del tabac, així com qualsevol altre producte que l'imiti i indueixi a fumar. En particular, es prohibeix la venda de dolços, refrigeris, joguines i altres objectes que tinguin forma de productes del tabac i puguin ser atractius per als menors. Igualment, es prohibeix la venda de tabac per persones menors de divuit anys.

En l'empaquetat dels productes del tabac s'ha d'incloure una referència expressa a la prohibició de la seva venda a menors de divuit anys.

3. En tots els establiments en els quals estigui autoritzada la venda i el subministrament de productes del tabac s'han d'instal·lar en un lloc visible cartells que, d'acord amb les característiques que assenyalin les normes autonòmiques en el seu respectiu àmbit territorial, informin, en castellà i en les llengües cooficials, de la prohibició de venda de tabac als menors de divuit anys i adverteixin sobre els perjudicis per a la salut derivats de l'ús del tabac. En aquests establiments s'ha d'exigir a totes les persones compradores, llevat que sigui evident que són majors d'edat, que acreditin l'esmentada edat mitjançant un document de valor oficial.

4. Es prohibeix la comercialització, venda i subministrament de cigarrets i cigars petits no proveïts de capa natural en unitats soltes o en paquets de menys de 20 unitats.

5. Es prohibeix, en l'exercici d'una activitat comercial o empresarial, el lliurament, subministrament o distribució de mostres de qualsevol producte del tabac, siguin o no gratuïtes, i la venda de productes del tabac amb descompte.

Es presumeix que el lliurament, subministrament o distribució de mostres té lloc en l'exercici d'una activitat comercial o empresarial quan ho efectua directament el fabricant, productor, distribuïdor, importador o venedor.

6. Es prohibeix la venda i el subministrament de productes del tabac per qualsevol altre mètode que no sigui la venda directa personal o a través de màquines expenedores que compleixin les condicions assenyalades a l'article següent. Queda expressament prohibida la venda o el subministrament al detall de productes del tabac de forma indirecta o no personal, mitjançant la venda a distància o procediments similars.

Article 4. *Venda i subministrament a través de màquines expenedores.*

La venda i el subministrament a través de màquines expenedores s'ha de fer d'acord amb les condicions següents:

a) Ús: es prohibeix als menors de divuit anys l'ús de màquines expenedores de productes del tabac.

b) Ubicació: les màquines expenedores de productes del tabac només es poden ubicar a l'interior de locals, centres o establiments en els quals no estigui prohibit fumar, així com en aquells als quals es refereixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 en una localització que permeti la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors. No es poden ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de tallavents, porxos, pòrtics, passadissos de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxades o llocs similars que puguin ser part d'un immoble però no constitueixen pròpiament l'interior d'aquest.

c) Advertència sanitària: en la superfície frontal de les màquines ha de figurar, de forma clara i visible, en castellà i en les llengües cooficials de les comunitats autònomes, una advertència sanitària sobre els perjudicis per a la salut derivats de l'ús del tabac, especialment per als menors, d'acord amb les característiques que assenyalin les normes autonòmiques en el seu respectiu àmbit territorial.

d) Característiques: per garantir l'ús correcte d'aquestes màquines, han d'incorporar els mecanismes

tècnics adequats que permetin impedir l'accés als menors d'edat.

e) Incompatibilitat: en aquestes màquines no es poden subministrar altres productes diferents del tabac.

f) Registre: les màquines expenedores de productes del tabac s'han d'inscriure en un registre especial gestionat pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Article 5. *Prohibició de venda i subministrament en determinats llocs.*

Sense perjudici del que disposen els articles anteriors, queden prohibits la venda i el subministrament de productes del tabac en els llocs següents:

a) Centres i dependències de les administracions públiques i entitats de dret públic.

b) Centres sanitaris o de serveis socials i les seves dependències.

c) Centres docents, independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament.

d) Centres culturals.

e) Centres i instal·lacions esportives.

f) Centres d'atenció i d'oci i d'esplai dels menors d'edat.

g) En qualsevol altre lloc, centre o establiment on estigui prohibit el seu consum, així com en els espais a l'aire lliure que assenyalen l'article 7.

h) En els llocs on es permeti habilitar zones per a fumadors no es pot vendre tabac, llevat del supòsit que preveuen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1, en el qual es pot vendre a través de màquines expenedores degudament autoritzades.

Article 6. *Limitacions al consum dels productes del tabac.*

El consum de productes del tabac s'ha de fer exclusivament en els llocs o espais en els quals no estigui totalment prohibit o en els especialment habilitats per a això. A aquests efectes, es distingeix entre els llocs en els quals està totalment prohibit fumar i aquells altres en què, malgrat aquesta prohibició, es permet habilitar zones per al consum del tabac.

Article 7. *Prohibició total de fumar.*

Es prohibeix totalment fumar, a més dels llocs o espais que defineix la normativa de les comunitats autònomes, en:

a) Centres de treball públics i privats, llevat dels espais a l'aire lliure.

b) Centres i dependències de les administracions públiques i entitats de dret públic.

c) Centres, serveis o establiments sanitaris.

d) Centres docents i formatius, independentment de l'edat de l'alumnat i del tipus d'ensenyament.

e) Instal·lacions esportives i llocs on es duguin a terme espectacles públics, sempre que no siguin a l'aire lliure.

f) Zones destinades a l'atenció directa al públic.

g) Centres comercials, incloent-hi grans superfícies i galeries, llevat dels espais a l'aire lliure. En els bars, restaurants i altres establiments d'hostaleria i restauració situats al seu interior i separats de la resta de les seves dependències, no es pot fumar, sigui quina sigui la seva superfície, llevat que s'habilitin zones per a fumadors, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

h) Centres d'atenció social per a menors de divuit anys.

i) Centres d'oci o esplai, en els quals es permeti l'accés a menors de divuit anys, llevat dels espais a l'aire lliure.

j) Centres culturals, sales de lectura, exposició, biblioteca, conferències i museus.

k) Sales de festa o d'ús públic en general, durant l'horari o interval temporal en el qual es permeti l'entrada a menors de divuit anys.

l) Àrees o establiments on s'elaborin, es transformin, es preparin, es degustin o es vinguin aliments.

m) Ascensors i elevadors.

n) Cabines telefòniques, recintes dels caixers automàtics i altres espais d'ús públic de mida reduïda.

S'entén per espai d'ús públic de mida reduïda l'espai que no ocupi una extensió superior a cinc metres quadrats.

ñ) Vehícles o mitjans de transport col·lectiu urbà i interurbà, vehícles de transport d'empresa, taxis, ambulàncies, funiculars i telefèrics.

o) Tots els espais del transport suburbà (vagons, andanes, passadissos, escales, estacions, etc.), llevat dels espais que estiguin completament a l'aire lliure.

p) Mitjans de transport ferroviaris i marítims, llevat dels espais a l'aire lliure.

q) Aeronaus amb origen i destinació en territori nacional i en tots els vols de companyies aèries espanyoles, inclosos els compartits amb vols de companyies estrangeres.

r) Estacions de servei i similars.

s) En qualsevol altre lloc en el qual, per manament d'aquesta Llei o d'una altra norma o per decisió del seu titular, es prohibeixi fumar.

Article 8. *Habilitació de zones per fumar.*

1. Es prohibeix fumar, encara que es permet habilitar zones per fumar, en els espais o llocs següents:

a) Centres d'atenció social.

b) Hotels, hostals i establiments anàlegs.

c) Bars, restaurants i altres establiments de restauració tancats, amb una superfície útil destinada a clients o visitants igual o superior a cent metres quadrats, llevat que estiguin ubicats a l'interior de centres o dependències en els quals es prohibeixi fumar d'acord amb el que preveu l'article 7.

d) Sales de festa, establiments de joc, o d'ús públic en general, durant l'horari o interval temporal en el qual no es permeti l'entrada a menors de divuit anys, llevat dels espais a l'aire lliure.

e) Sales de teatre, cinema i altres espectacles públics que es realitzen en espais tancats. En aquests casos, la ubicació de la zona de fumadors s'ha de situar fora de les sales de representació o projecció.

f) Aeroports.

g) Estacions d'autobusos.

h) Estacions de transport marítim i ferroviari.

i) En qualsevol altre lloc en el qual, sense existir prohibició de fumar, el seu titular ho decideixi.

j) En qualsevol lloc o espai permès per la normativa de les comunitats autònomes, fora dels supòsits que enumera l'article 7.

2. Es poden habilitar zones per fumar únicament en els llocs assenyalats a l'apartat anterior, sempre que compleixin, com a mínim, els requisits següents:

a) Han d'estar degudament i visiblement senyalitzades, en castellà i en la llengua cooficial, amb les exigèn-

cies requerides per les normes autonòmiques corresponents.

b) Han d'estar separades físicament de la resta de les dependències del centre o entitat i completament compartimentades, i no ser zones de pas obligatori per a les persones no fumadores, llevat que aquestes tinguin la condició de treballadores o empleades en aquelles i siguin més grans de setze anys.

c) Han de disposar de sistemes de ventilació independent o altres dispositius o mecanismes que permetin garantir l'eliminació de fums.

d) En tot cas, la superfície de la zona habilitada ha de ser inferior al 10 per cent de la total destinada a clients o visitants del centre o establiment, llevat dels supòsits a què es refereixen les lletres b), c) i d) de l'apartat anterior, en els quals es pot destinar, com a màxim, el 30 per cent de les zones comunes per a les persones fumadores. En cap cas, el conjunt de les zones habilitades per a fumadors en cadascun dels espais o llocs a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article pot tenir una superfície superior a tres-cents metres quadrats.

En els llocs designats en la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article, es pot reservar fins a un 30 per cent d'habitacions per a hostes fumadors.

e) En els establiments en els quals es duguin a terme dues activitats, separades en l'espai, de les enumerades en aquest article, la superfície útil es computa per a cada una d'aquestes de forma independent, exclouent del còmput les zones comunes i de trànsit, en les quals, en cap cas, es permet el consum de tabac.

En tots els casos en què no sigui possible dotar aquestes zones dels requisits exigits, es manté la prohibició de fumar en tot l'espai.

3. A les zones habilitades per fumar dels establiments a què es refereix el present article no es permet la presència de menors de setze anys.

CAPÍTOL III

Regulació de la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac

Article 9. *Limitacions de la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac.*

1. Queda prohibit el patrocini dels productes del tabac, així com tota classe de publicitat, i promoció dels esmentats productes en tots els mitjans i suports, incloses les màquines expenedores i els serveis de la societat de la informació, amb les excepcions següents:

a) Les publicacions destinades exclusivament als professionals que intervenen en el comerç del tabac.

b) Les presentacions de productes del tabac a professionals del sector en el marc de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, així com la promoció dels esmentats productes en les expenedories de tabac i timbre de l'Estat, sempre que no tingui com a destinataris els menors d'edat ni suposi la distribució gratuïta de tabac o de béns i serveis relacionats exclusivament amb productes del tabac o amb l'hàbit de fumar o que comportin noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguin utilitzats per als productes del tabac. En tot cas, el valor o preu dels béns o serveis esmentats no pot ser superior al cinc per cent del preu dels productes del tabac que es pretengui promocionar.

En cap cas, aquestes activitats es poden fer en els aparadors ni estendre's fora dels esmentats establiments, ni dirigir-se a l'exterior.

c) Les publicacions que continguin publicitat de productes del tabac, editades o impreses en països que no formen part de la Unió Europea, sempre que aquestes publicacions no estiguin destinades principalment al mercat comunitari, llevat que estiguin adreçades principalment als menors d'edat.

2. Es prohibeix, fora de la xarxa d'expendedories de tabac i timbre de l'Estat, la distribució gratuïta o promocional de productes, béns o serveis o qualsevol altra actuació, l'objectiu o l'efecte directe o indirecte, principal o secundari de la qual, sigui la promoció d'un producte del tabac.

Article 10. *Regles aplicables a denominacions comunes.*

Queda prohibit l'ús de noms, marques, símbols o qualssevol altres signes distintius que siguin utilitzats per identificar en el tràfic productes del tabac i, simultàniament, altres béns o serveis i siguin comercialitzats o oferts per una mateixa empresa o grup d'empreses.

A aquest efecte, es consideren pertanyents a un mateix grup les empreses que constitueixen una unitat de decisió, perquè alguna d'aquestes exerceixi o pugui exercir, directament o indirectament, el control de les altres, o perquè aquest control correspongui a una o diverses persones físiques que actuïn sistemàticament en concert. Es presumeix que existeix en tot cas unitat de decisió quan s'esdevingui algun dels supòsits que preveuen l'apartat 1 de l'article 42 del Codi de comerç i l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

CAPÍTOL IV

Mesures de prevenció del tabaquisme, de promoció de la salut i de facilitació de la deshabitació tabàquica

Article 11. *Accions i programes.*

Les administracions públiques competents han de promoure directament i en col·laboració amb societats científiques, agents socials i organitzacions no governamentals, accions i programes d'educació per a la salut, informació sanitària i de prevenció del tabaquisme.

Article 12. *Dels programes de deshabitació tabàquica.*

Les administracions públiques competents han de promoure el desenvolupament de programes sanitaris per a la deshabitació tabàquica a la xarxa assistencial sanitària, en especial en l'atenció primària. Així mateix, s'han de promoure els programes de promoció de l'abandonament del consum de tabac en institucions docents, centres sanitaris, centres de treball i entorns esportius i d'oci. La creació d'unitats de deshabitació tabàquica s'ha de potenciar i promoure en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Article 13. *Adopció de mesures.*

En l'adopció de les mesures a què es refereix aquest capítol s'ha d'atendre, de manera particular, la perspectiva de gènere i les desigualtats socials. Així mateix, les administracions públiques competents han de promoure

les mesures necessàries per a la protecció de la salut i l'educació dels menors, amb la finalitat de prevenir i evitar l'inici en el consum i d'ajudar-los en l'abandonament de la dependència. S'ha de potenciar la posada en marxa de programes d'actuació en l'atenció pediàtrica infantil amb informació específica per als pares fumadors i campanyes sobre els perjudicis que l'exposició al fum provoca en els menors.

Article 14. Criteris i protocols de les unitats de prevenció i control del tabaquisme.

El Ministeri de Sanitat i Consum ha d'establir, en coordinació amb les comunitats autònomes i les societats científiques corresponents, els criteris i protocols definitoris de les unitats de prevenció i control del tabaquisme.

Article 15. Col·laboració dels poders públics.

De conformitat amb els objectius d'aquesta Llei, el Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, i en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, ha de proposar les iniciatives, programes i activitats que s'han de dur a terme per al millor compliment d'aquesta Llei i ha de coordinar les actuacions intersectorials i interterritorials.

Article 16. De l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme.

S'ha de crear en el si del Ministeri de Sanitat i Consum, i en col·laboració amb les comunitats autònomes, societats científiques, associacions de consumidors i organitzacions no governamentals, l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme. Les seves funcions, entre altres, són:

- 1) Proposar les iniciatives, programes i activitats que s'han de dur a terme per aconseguir els objectius de la Llei.
- 2) Establir els objectius de reducció de la prevalença del tabaquisme.
- 3) Elaborar un informe anual sobre la situació, aplicació, resultats i compliment d'aquesta Llei.

Article 17. De la destinació de les sancions imposades.

Les administracions competents poden destinar totalment o parcialment els imports per la recaptació de sancions, disposades d'acord amb el que estableix aquesta Llei, al desenvolupament de programes de recerca, d'educació, de prevenció, de control del tabaquisme i de facilitació de la deshabitació tabàquica.

CAPÍTOL V

Règim d'infraccions i sancions

Article 18. Disposicions generals.

1. La potestat sancionadora que regula aquesta Llei s'ha d'exercir, en tot el que no s'hi preveu, de conformitat amb el que disposen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, tot això sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre tipus que hi puguin concórrer.

2. En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus es poden adoptar, d'acord amb

la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament, i sense perjudici de les que puguin establir les normes de les comunitats autònomes, les mesures de caràcter provisional que preveuen les esmentades normes que es considerin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicti, la bona fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals. En particular, es poden acordar les mesures següents:

- a) En cas d'infraccions molt greus, la suspensió temporal de l'activitat de l'infractor i, si s'escau, el tancament provisional dels seus establiments.
- b) El precintament, el dipòsit o la confiscació dels productes del tabac.
- c) El precintament, el dipòsit o la confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de tot tipus.
- d) Advertir el públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient sancionador de què es tracti, així com de les mesures adoptades per al cessament d'aquestes conductes.

En l'adopció i el compliment d'aquestes mesures s'han de respectar, en tot cas, les garanties, normes i procediments previstos en l'ordenament jurídic per protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan aquests puguin resultar afectats.

En casos d'urgència i per a la protecció immediata dels interessos implicats, les mesures provisionals que preveu aquest article poden ser acordades abans de la iniciació de l'expedient sancionador. Les mesures han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins dels 15 dies següents a la seva adopció, el qual pot ser objecte del recurs que sigui procedent. En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en el termini esmentat o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre aquelles. L'òrgan administratiu competent per resoldre el procediment sancionador pot imposar multes coercitives per un import que no excedeixi els 6.000 euros per cada dia que transcorri sense complir les mesures provisionals que hagin estat acordades.

3. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per faltes greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap de l'any.

Article 19. Infraccions.

1. Les infraccions per incompliment del que preveu aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
2. Es consideren infraccions lleus:
 - a) Fumar en els llocs en què hi hagi prohibició total o fora de les zones habilitades a l'efecte.
 - b) No tenir o no exposar en lloc visible en els establiments en els quals estigui autoritzada la venda de productes del tabac els cartells que informin de la prohibició de venda de tabac als menors de divuit anys i advertixin sobre els perjudicis per a la salut derivats de l'ús del tabac.
 - c) Que les màquines expenedores no disposin de la preceptiva advertència sanitària o no compleixin les característiques legalment preceptives.

d) No informar a l'entrada dels establiments de la prohibició o no de fumar, així com de l'existència de zones habilitades per a fumadors i no fumadors o no complir la resta d'obligacions formals a què es refereix aquesta Llei.

e) No senyalitzar degudament les zones habilitades per fumar.

f) La venda o comercialització de productes del tabac per persones menors d'edat.

3. Es consideren infraccions greus:

a) Habilitar zones per fumar en establiments i llocs on no estigui permesa la seva habilitació o que aquelles no compleixin els requisits de separació d'altres zones, ventilació i superfície legalment exigides.

b) Permetre fumar en els llocs en què hi hagi prohibició total, o fora de les zones habilitades a l'efecte.

c) L'acumulació de tres infraccions de les que preveu l'apartat 2.a) del present article.

d) La comercialització, venda i subministrament de cigarrets i cigars petits no proveïts de capa natural en unitats d'empaquetament de venda inferior a 20 unitats, així com per unitats individuals.

e) La venda i subministrament de cigars i cigars petits proveïts de capa natural per unitats en els llocs en què això no estigui permès.

f) El lliurament o la distribució de mostres de qualsevol producte del tabac, siguin gratuïtes o no.

g) La instal·lació o l'emplaçament de màquines expenedores de labors del tabac en llocs expressament prohibits.

h) El subministrament o la dispensació a través de màquines expenedores de tabac de productes diferents del tabac.

i) La venda i el subministrament de productes del tabac mitjançant la venda a distància o procediments similars, excepte la venda a través de màquines expenedores.

j) La distribució gratuïta o promocional, fora de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre de l'Estat, de productes, béns o serveis amb la finalitat o efecte directe o indirecte de promocionar un producte del tabac.

k) La venda de productes del tabac amb descompte.

l) La venda o el lliurament a persones menors de divuit anys de productes del tabac o de productes que imitin productes del tabac i indueixin a fumar, així com de dolços, refrigeris, joguines i altres objectes que tinguin forma de productes del tabac i puguin ser atractius per als menors.

m) Permetre als menors de divuit anys l'ús de màquines expenedores de productes del tabac.

n) Que les màquines expenedores no disposin del mecanisme adequat d'activació o posada en marxa pel titular de l'establiment.

ñ) La distribució gratuïta o promocional de productes, béns o serveis amb la finalitat o efecte directe o indirecte de promocionar un producte del tabac a menors de divuit anys.

o) La comercialització de béns o serveis utilitzant noms, marques, símbols o altres signes distintius ja utilitzats per a un producte del tabac en condicions diferents de les que permeten l'article 10 i la disposició transitòria segona.

p) La comercialització de productes del tabac utilitzant el nom, la marca, el símbol o qualsevol altre signe distintiu de qualsevol altre bé o servei en condicions diferents de les que permet aquesta Llei.

q) La venda, la cessió o el subministrament de productes del tabac incomplint les altres prohibicions o limitacions que estableix aquesta Llei.

r) La distribució gratuïta en les expenedories de tabac i timbre de l'Estat de béns i serveis relacionats exclusivament amb productes del tabac o amb l'hàbit de fumar o que comportin noms, marques, símbols o qualsevol altres signes distintius que siguin utilitzats per als productes del tabac.

4. Són infraccions molt greus la publicitat, promoció i patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans, inclosos els serveis de la societat de la informació, llevat dels supòsits que preveu l'article 9.1.

Article 20. Sancions.

1. Les infraccions lleus que preveu l'article 19.2.a) són sancionades amb una multa de fins a 30 euros si la conducta infractora es realitza de forma aïllada, i amb una multa de 30 fins a 600 euros en els altres casos; les greus, amb una multa des de 601 euros fins a 10.000 euros, i les molt greus, des de 10.001 euros fins a 600.000 euros.

2. La quantia de la sanció que s'imposi, dins dels límits indicats, s'ha de graduar tenint en compte el risc generat per a la salut, la capacitat econòmica de l'infractor, la repercussió social de la infracció, el benefici que hagi reportat a l'infractor la conducta sancionada i la comissió prèvia d'una o més infraccions a aquesta Llei. Les sancions es divideixen, dins de cada categoria, en tres graus, mínim, mitjà i màxim. S'han d'imposar en grau màxim les sancions per fets el perjudicat o subjecte passiu dels quals sigui un menor d'edat i les que s'imposin en els casos en què la conducta infractora es faci amb habitualitat o de forma continuada, llevat que l'habitualitat o la continuïtat formin part del tipus de la infracció. S'han d'imposar en grau mínim quan les cometi un menor d'edat, sense perjudici del que disposa l'article 21.8.

3. En tot cas, quan la quantia de la multa sigui inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la sanció s'ha d'augmentar fins al doble de l'import en què s'hagi beneficiat l'infractor.

4. Si un mateix fet o omissió és constitutiu de dues o més infraccions, tipificades en aquesta o altres lleis, s'ha de prendre en consideració únicament la que comporti la sanció més elevada.

5. Quan, segons el parer de l'Administració, la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, l'òrgan administratiu l'ha de traslladar al ministeri fiscal i s'ha d'abstenir de prosseguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no s'hi hagi pronunciat. La sanció penal exclou la imposició de l'administrativa.

6. L'exigència de responsabilitats administratives és compatible amb les civils o d'un altre ordre que hi puguin concórrer.

7. Les quanties de les multes les ha de revisar i actualitzar periòdicament el Govern mitjançant un reial decret.

Article 21. Persones responsables.

1. De les diferents infraccions n'és responsable l'autor, entenen com a tal la persona física o jurídica que cometi els fets tipificats com a tals.

2. En el cas de les infraccions tipificades a l'article 19.2.b), d), e) i f) i 19.3.a), en són responsables els titulars dels establiments en els quals es cometi la infracció.

3. De les infraccions tipificades a l'article 19.2.c) i 19.3.n) n'han de respondre solidàriament el fabricant,

l'importador, si s'escau, el distribuïdor i l'explotador de la màquina.

4. De les infraccions tipificades a l'article 19.3.g) i h) n'és responsable l'explotador de la màquina.

5. En el cas de l'article 19, en els apartats 3.b) i 3.l) en el supòsit de venda de productes del tabac a menors de divuit anys i de l'article 19.3.m), n'ha de respondre el titular del local, centre o establiment en el qual es cometi la infracció o, si no n'hi ha, l'empleat d'aquell que estigui a càrrec de l'establiment o centre en el moment de cometre's la infracció. Si el titular del local, centre o establiment és una Administració pública, n'ha de respondre l'esmentada Administració, sense perjudici que aquesta exigeixi a les seves autoritats i altre personal al seu servei la responsabilitat en què hagin incorregut.

6. En el cas de la infracció tipificada a l'article 19.3.l) de lliurament a persones menors de divuit anys de productes del tabac, n'és responsable qui hagi fet el lliurament al menor.

7. En el cas d'infraccions en matèria de publicitat, és considerat responsable solidari, a més de l'empresa publicitària, el beneficiari de la publicitat, entenent com a tal el titular de la marca o producte anunciat, així com el titular de l'establiment o espai en què s'emet l'anunci.

8. Quan sigui declarada la responsabilitat dels fets comesos per un menor, n'han de respondre solidàriament amb ell els seus pares, tutors, acollidors i guardadors legals o de fet per aquest ordre, pel que fa a l'incompliment de l'obligació imposada a aquests que comporta un deure de prevenir la infracció administrativa que s'imputi als menors. La responsabilitat solidària està referida a la pecuniària derivada de la multa imposada. Amb el consentiment previ de les persones esmentades i escoltat el menor, es pot substituir la sanció econòmica de la multa per les mesures reeducadores que determini la normativa autonòmica.

Article 22. *Competències d'inspecció i sanció.*

1. L'Administració General de l'Estat ha d'exercir les funcions d'inspecció i control, d'ofici o a demanda de part, així com la instrucció d'expedients sancionadors i imposició de sancions, en l'àmbit del transport aeri, marítim o terrestre, quan aquests es desenvolupin en el marc supranacional o internacional, així com en tots aquells recintes, dependències o mitjans que, per les seves característiques, excedeixin l'àmbit competencial de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, si s'escau, han d'exercir les funcions de control i inspecció, d'ofici o a instància de part, així com la instrucció d'expedients sancionadors i imposició de sancions.

3. Les competències sancionadores dels òrgans a què es refereix aquest article s'entenen sense perjudici de les que corresponen al Comissionat per al Mercat de Tabacs d'acord amb la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

4. Tractant-se de les infraccions comeses a través de la ràdio o televisió, les comunitats autònomes han d'exercir el control i la inspecció per garantir el compliment del que preveu aquesta Llei i, si s'escau, han de tramitar els corresponents procediments sancionadors i imposar les sancions oportunes en relació amb els serveis de televisió i radiodifusió els àmbits de cobertura dels quals, sigui quin sigui el mitjà de transmissió utilitzat, no sobrepassin els seus respectius límits territorials. També són competents en relació amb els serveis de televisió i radiodifusió la prestació dels quals sigui efec-

tuada directament per aquestes o per entitats a les quals hagin conferit un títol habilitador dins del corresponent àmbit autonòmic.

Corresponen a l'Estat, a través del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, les competències per garantir el compliment de les disposicions d'aquesta Llei en els altres serveis de televisió i ràdio. En aquests supòsits, no són aplicables les disposicions que conté el capítol V de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, d'incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 85/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

5. Les infraccions que es cometin a través de serveis o dispositius de la societat de la informació han de ser sancionades per les autoritats a què es refereix l'article 43 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Article 23. *Exercici d'accions individuals i col·lectives.*

1. El titular d'un dret o interès legítim afectat pot exigir davant els òrgans administratius i jurisdiccionals de qualsevol ordre l'observança i el compliment del que disposa aquesta Llei.

2. En matèria de publicitat, qualsevol persona natural o jurídica que resulti afectada i, en general, els qui siguin titulars d'un dret subjectiu o un interès legítim poden sol·licitar la cessació de la publicitat contrària a aquesta Llei, en els termes que preveuen, segons escaigui, les lleis 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat; 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

3. Quan la publicitat il·lícita afecti els interessos col·lectius o difusos dels consumidors i usuaris, es pot exercir l'acció col·lectiva de cessació amb empara en les disposicions esmentades a l'apartat 2.

Disposició addicional primera. *Venda manual de cigars i cigars petits proveïts de capa natural.*

No obstant el que disposen els articles 3.1 i 5.g), pel que fa a la venda a través de la xarxa d'expendories de tabac i timbre i de màquines expenedores, es permet la venda manual de cigars i cigars petits proveïts de capa natural en els establiments a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 8, que tinguin autorització administrativa atorgada pel Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Disposició addicional segona. *Règim especial dels petits establiments d'hostaleria i restauració en els quals està permès fumar.*

Els establiments d'hostaleria i restauració, en els quals no hi ha prohibició legal de fumar, perquè es tracta d'establiments tancats, que serveixin aliments i/o begudes per consumir, amb una superfície útil destinada a clients i/o visitants inferior a cent metres quadrats, han d'informar, en la forma que assenyali la normativa autonòmica, en castellà i en la llengua cooficial, quant a la decisió de permetre fumar o no al seu interior. Igualment, s'ha de regular autonòmicament la informació que s'ha d'incorporar als anuncis publicitaris, propa-

ganda i altres mitjans en què anunciï o informi sobre l'establiment.

Disposició addicional tercera. *Centres o dependències en els quals hi ha prohibició legal de fumar.*

En els centres o dependències en els quals hi ha prohibició legal de fumar s'han de col·locar a l'entrada, en un lloc visible, cartells que anunciïn la prohibició del consum de tabac i els llocs en els quals, si s'escau, hi ha les zones habilitades per fumar d'acord amb l'article 8.2.

Disposició addicional quarta. *Règim especial de la Comunitat Autònoma de Canàries.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de les peculiaritats del règim econòmic i fiscal de les Canàries respecte de la llibertat comercial dels productes del tabac en els establiments comercials situats a l'arxipèlag canari, sense que aquesta excepció suposi limitació en l'aplicació de les altres prescripcions que conté aquesta Llei, en especial el que preveuen les lletres a), b), c), d), e) i f) de l'article 5 i, en tot cas, les destinades a la protecció de menors.

Disposició addicional cinquena. *Botigues lliures d'impostos.*

Les denominades «botigues lliures d'impostos» autoritzades en ports i aeroports, a les quals es refereix l'apartat 1) de la disposició addicional setena de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, poden continuar exercint la seva activitat de venda de tabac, de conformitat amb el que preveu disposició esmentada.

Disposició addicional sisena. *Règim especial dels establiments penitenciaris.*

S'exceptuen del que disposa l'article 5.a) les expenedories de tabac i timbre a què es refereix la disposició addicional setena.2 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

En els establiments penitenciaris es permet habilitar zones per fumar.

Disposició addicional setena. *Normativa sobre prevenció de riscos laborals.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici de les altres limitacions i prohibicions al consum de tabac que conté la normativa sobre prevenció de riscos laborals.

Disposició addicional vuitena. *Centres, serveis o establiments psiquiàtrics.*

En els centres, serveis o establiments psiquiàtrics, es poden habilitar zones per als pacients als quals, per criteri mèdic, així es determini.

Disposició addicional novena. *Clubs privats de fumadors.*

Als clubs privats de fumadors, legalment constituïts com a tals, no els és aplicable el que disposa aquesta Llei, relatiu a la prohibició de fumar, publicitat, promoció i patrocini, sempre que es faci a l'interior de les seves

dependències i els destinataris siguin únicament i exclusivament els socis.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de determinades expenedories i de les màquines expenedores.*

1. Les expenedories de tabac i timbre de l'Estat existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei que es vegin afectades per la limitació que estableix l'article 5.g) poden continuar venent labors del tabac fins a l'extinció de la concessió corresponent. Els titulars de les restants expenedories a què fa referència l'article 5 disposen del termini d'un any, comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per sol·licitar el canvi d'emplaçament d'acord amb el que preveu l'article 39 del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre. Transcorregut aquest termini, no es poden vendre productes del tabac en aquests llocs.

2. Els fabricants, titulars i cessionaris de màquines expenedores de productes del tabac disposen del termini d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per adaptar les màquines a les exigències i requisits tecnològics a què es refereix l'article 4.d). Les màquines de nova fabricació han d'incorporar aquestes exigències des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les denominacions comunes.*

Les denominacions comunes a què es refereix l'article 10 que hagin estat comercialitzades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden continuar utilitzant-se, si bé els noms, marques, símbols o signes distintius han de mostrar un aspecte clarament diferent de l'utilitzat en el producte del tabac i no incloure cap altre signe distintiu ja usat per a l'esmentat producte.

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, cap bé o servei que s'introdueixi al mercat pot utilitzar noms, marques, símbols o altres signes distintius ja utilitzats per a un producte del tabac.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori aplicable a l'habilitació de zones per fumar.*

Els requisits per habilitar zones per a fumadors a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 són exigibles una vegada transcorreguts vuit mesos, comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Durant aquest període, almenys, han d'estar degudament senyalitzades i separades les zones de fumadors i no fumadors.

Disposició transitòria quarta.

Es poden seguir comercialitzant fins a tres mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les unitats d'empaquetament de cigarrets, i fins a sis mesos després de l'entrada en vigor les unitats d'empaquetament dels altres productes del tabac que no s'ajustin a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena.

La prohibició de publicitat o patrocini dels productes del tabac en tots els mitjans no inclou, durant un període de tres anys, comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la publicitat i el patrocini que incorporin els equips participants en competicions i esdeveniments esportius de motor amb efectes transfronterers, en el seu vestuari, complements, instruments, equipaments, prototips i/o vehicles.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades, a més de totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei, les següents:

- a) L'apartat 9 de l'article 4 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.
- b) L'article 8.5 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, pel que fa a la publicitat del tabac.
- c) El Reial decret 709/1982, de 5 de març, pel qual es regula la publicitat i el consum del tabac.
- d) El Reial decret 192/1988, de 4 de març, sobre limitacions en la venda i l'ús del tabac per a la protecció de la salut de la població, en la redacció que en fa el Reial decret 1293/1999, de 23 de juliol.
- e) L'article 32 del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expedidores de tabac i timbre.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

1. Aquesta Llei es dicta amb caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.1a, 16a, 18a i 27a de la Constitució.

Se n'exceptua l'article 10, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.9a de la Constitució.

2. Correspon a les comunitats autònomes aprovar, en el seu respectiu àmbit territorial, les normes de desplegament i execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Habilitació al Govern.*

El Govern ha de dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2006, excepte les normes que conté el capítol III, i les del capítol V quan es tracti de sancionar infraccions comeses en els supòsits a què es refereix el capítol III, que entren en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

21263 REIAL DECRET 1551/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula la concessió directa de subvencions al Centre d'Informació i Documentació Internacionals a Barcelona i a la Fundació Acadèmia Europea de Yuste, per a la promoció dels principis i valors de l'Aliança de Civilitzacions i per al foment dels valors socials i culturals en el procés d'integració europea. («BOE» 309, de 27-12-2005.)

Dins dels objectius de la política exterior d'Espanya, es troben tant el desenvolupament efectiu d'una aliança entre les diferents civilitzacions i cultures, com el foment de la integració europea, especialment en les seves dimensions social i cultural, a través de mesures específiques.

Amb aquesta finalitat, juntament amb les actuacions desenvolupades directament pel Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació i pels altres òrgans de l'Administració de l'Estat, es considera necessari promoure i recolzar la realització de determinades actuacions que, en aquests àmbits, són executades, amb notable impacte i transcendència, per determinades fundacions privades.

Per això, amb caràcter excepcional i entenent que hi ha raons d'interès públic i social, l'Estat ha de col·laborar, a través del Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació, al finançament de les activitats que en aquests àmbits porten a terme dues entitats sense ànim de lucre, mitjançant la concessió directa de dues subvencions, d'acord amb el que disposen els articles 22.2.c) i 28 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

La concessió de subvencions d'aquesta naturalesa forma part de les funcions del Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació en matèria de política exterior, especialment pel que fa a les organitzacions internacionals i a la Unió Europea, d'acord amb el que disposen els articles 1, 8 i 11 del Reial decret 1416/2004, d'11 de juny, pel qual es modifica i es desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació, modificat pel Reial decret 755/2005, de 24 de juny.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Affers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular la concessió directa de dues subvencions de caràcter excepcional a les entitats i per als fins que s'assenyalen a continuació:

- a) Al Centre d'Informació i Documentació Internacionals a Barcelona (CIDOB), per a la realització d'activitats de difusió i promoció de l'«Aliança de Civilitzacions». Especialment, dins de les seves línies d'actuació en matèria d'«immigració i ciutadania»; «Unió Europea»; «dinàmiques interculturals»; i «Mediterrània».